

Arrest

nr. 217 806 van 28 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. VAN BOVEN
Paalsesteenweg 133
3583 PAAL-BERINGEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 december 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. VAN BOVEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Rahmankhel (district Zurmat, provincie Paktia). U bent van Pashtoense origine. Ongeveer elf jaar geleden bent u gehuwd. Uw vrouw en drie kinderen verblijven nog in Rahmankhel. U ging nooit naar school maar volgde slechts korte tijd koranlessen.

U verliet Afghanistan al eens eerder, en dit om twee redenen. Ten eerste poogden de Taliban u te rekruteren maar had u helemaal geen zin om de Taliban te vervoegen. Uw weigering kon voor problemen zorgen. Daarnaast had u sedert enige maanden een winkel. Op een dag kwamen twee leden van de Taliban naar uw winkel. Eentje bleef in de auto zitten, de andere kwam binnen en vroeg u een zak in bewaring te nemen, hij zou even gaan bidden in de moskee. Een tijdje nadat hij uw winkel had

verlaten, kwamen mensen van het Afghaanse leger uw zaak binnen. Zij openden de zak en vonden verschillende bomvesten. U zei dat de persoon die de zak had binnengebracht in de moskee was, waarna de autoriteiten u opdroegen de man in kwestie aan te wijzen. De persoon werd gearresteerd. Omdat u vervolgens door de Taliban bedreigd werd – zij beschuldigden u van verraad – regelde uw familie uw vertrek uit het land. Eind 2014 bent u uit Afghanistan weggegaan. Op 21 maart 2015 gaf u uw vingerafdrukken in Hongarije. U reisde verder naar Duitsland, vervolgens naar Italië (vingerafdrukken op 5 november 2015 en 2 december 2015), daarna ging u naar Frankrijk. U was daar bijna twee jaar maar vroeg geen asiel. U kende teveel problemen in Frankrijk en wou eigenlijk naar Engeland.

Omdat uw moeder zeer ziek was en u nog eens wou zien, bent u in september 2017 naar Afghanistan teruggereisd. Enkele dagen na uw aankomst daar is uw moeder overleden. De Taliban waren intussen te weten gekomen dat u weer in het land was en zochten u. U verbleef daarom in het huis van een vriend van u in een ander dorp van Zurmat. U leefde zo een maand of bijna twee maanden ondergedoken alvorens Afghanistan een tweede keer te verlaten. U ging naar Nimroz en stak de grens met Iran over. Via onder meer Turkije, Macedonië, Servië, Hongarije en Duitsland reisde u naar België. Op 26 maart 2018 ging u zich aanmelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en diende u uw verzoek om internationale bescherming in.

U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar u door de Taliban wordt gevisieerd. Bovendien acht u de algemene situatie in uw regio van herkomst onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt.

Ter staving van uw verklaringen legt u volgende documenten neer: een document van de Franse autoriteiten in verband met uw terugkeer naar Afghanistan, een repatriëringsdocument van de Afghaanse ambassade in Frankrijk en enkele artikels in verband met de algemene situatie in de provincie Paktia.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012, §§ 65-68; EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle

documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat het niet geloofwaardig is dat u in het district Zurmat van de provincie Paktia gewoond heeft.

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat u een zeer beperkte geografische kennis heeft van de regio waar u altijd zou hebben gewoond. Als het CGVS u vraagt welke districten aan Zurmat grenzen, blijkt u dit niet te weten. Anderzijds zegt u wel dat Paktia dertien districten telt en noemt u er een achtstal. Dit maakt een bijzonder ingestudeerde indruk, te meer snel duidelijk wordt dat u geenszins vertrouwd bent met namen van andere districten die vaak dichterbij Zurmat gelegen zijn. U heeft bijvoorbeeld nog nooit gehoord van de districten Kharwar, Dehyak, Matakhan, Sarrawzah en Naka (CGVS, p.14-16), terwijl deze weliswaar niet tot Paktia behoren maar wel aan Zurmat grenzen. Het is niet aannemelijk dat een nu 32-jarige man deze plaatsen niet zou kennen. Ook de districten Urgun en Sharan, eveneens op nabije afstand van Zurmat gelegen, zijn u niet bekend (CGVS, p.14, 15). Azra district situeert u dan weer correct in de provincie Logar, maar merkwaardig genoeg bent u niet op de hoogte van het feit dat Azra vroeger (tot 2005) deel uitmaakte van Paktia (CGVS, p.16). Voorts weet u wel dat de provincies Paktika en Khost aan Paktia grenzen maar heeft u de namen van de hoofdsteden van deze provincies, met name Sharan en Matun, ook nog niet eerder gehoord (CGVS, p.14, 15). Het is niet aannemelijk dat iemand die zolang in Zurmat zou hebben gewoond, blij zou geven van dergelijke bijzonder beperkte kennis van de geografie van deze regio. Dit is een eerste aanwijzing dat u daar niet heeft gewoond.

Verder kon het CGVS vaststellen dat u ook weinig informatie heeft over een aantal politieke prominente figuren uit Paktia. Zo verbaast het ten eerste dat u niet weet wie Pacha Khan Zadran is (CGVS, p.20). Nochtans is de man van Paktia afkomstig, gold hij lange tijd als een van de belangrijkste krijgsheren in het zuidoosten van Afghanistan, werd hij gouverneur van Paktia en geraakte hij later ook verkozen in het Afgaanse parlement. Dat een volwassen man die uit de provincie Paktia zou afkomstig zijn nog nooit van deze persoon gehoord heeft, is niet geloofwaardig. De weinig kennis waarvan u wel blij geeft, lijkt dan weer ingestudeerd. U weet dan wel dat Juma Khan Hamdard gouverneur van Paktia was, maar de namen van voorgangers als Assadullah Wafa en Hakim Taniwal hoorde u schijnbaar nog niet eerder (CGVS, p.20). Dit is opmerkelijk. De bij het administratief dossier gevoegde informatie toont aan dat Hakim Taniwal gouverneur van Paktia was toen hij in 2006 het leven liet bij een spraakmakende zelfmoordaanslag in Gardez. Dat dergelijke feiten u niet bekend zijn, doet opnieuw twijfelen aan uw verklaring als zou u in een district van Paktia hebben gewoond.

Voorts gevraagd naar namen van commandanten die in uw regio actief zouden zijn geweest of nog steeds zijn, zegt u dat uw vader u ooit vertelde over Durkhan en Naeem, al situeert u die namen in de tijd van de Sovjetinvasie, wat bijzonder lang geleden is (CGVS, p.20). Als het CGVS u voorts vraagt of u namen kent van personen uit de regio die invloedrijk zijn of worden gevreesd, antwoordt u eerst naast de kwestie en beweert u vervolgens dat u de vraag niet begrijpt (CGVS, p.22). Elders noemt u dan weer twee namen van personen waarvan u beweert dat het leiders van de Taliban zijn. Echter, gevraagd naar wat meer uitleg bij één van deze mensen, zegt u niet meer dan dat het een commandant van de Taliban betreft, dat hij orders gaf en hun leider was (CGVS, p.20). Dergelijk vaag, weinig doorleefd relaas kan geenszins overtuigen.

Voorts is het opmerkelijk dat u, een Afgaan die als kind zou zijn opgegroeid in een land waar de verschillende partijen van de mujahedin om de macht streden, niet bekend bent met de namen van deze partijen. U zegt geen dergelijke partijen te kennen (CGVS, p.20). Vervolgens geeft u aan dat u wel al

gehoord heeft van Hezb-e Islami van Hekmatyar maar zegt u vreemd genoeg opnieuw dat u geen andere groeperingen bij naam kan noemen. De bekende Pashtoense leider Sayyaf situeert u verkeerdelijk bij de partij Hezb-e Islami, terwijl hij aan het hoofd stond van Ittehad, een groepering waar u blijkbaar nog nooit van hoorde, dit terwijl de info aangeeft dat Ittehad en Sayyaf sterk stonden in Paktia (CGVS, p.21). Keer op keer blijkt dat u zeer weinig weet over dergelijke zaken, wat veeleer ongewoon is voor een Afghaanse man die dertig jaar conflict van nabij zou hebben meegemaakt.

Voorts dient te worden opgemerkt dat u niet op de hoogte bent van enkele gebeurtenissen die een inwoner van Paktia niet kunnen zijn ontgaan. Zo blijkt uit de informatie dat de mensen van Rahmankhel ook naar aanleiding van de presidentsverkiezingen van 2014 hun stem konden uitbrengen. Hoewel uit uw relaas dient te worden afgeleid dat u in die periode in het dorp zou hebben gewoond, weet u niet eens dat de bevolking van Rahmankhel in het dorp zelf kon stemmen. U meent dat iedereen naar het provinciaal centrum, dus naar Gardez, moest om daar te stemmen (CGVS, p.22), wat wordt tegengesproken door de bij het dossier gevoegde informatie. Wat meer is, het gedetailleerde artikel in kwestie toont aan dat het stemkantoor in Rahmankhel op verkiezingsdag onder vuur werd genomen door de Taliban, dat er vervolgens over en weer werd geschoten tussen de Taliban en de Afghaanse autoriteiten maar dat de stembusgang uiteindelijk toch kon doorgaan, zij het in een naburig dorp. Het valt maar moeilijk in te denken dat al deze zaken u zouden zijn ontgaan.

Verder is het opmerkelijk dat u, een vader van twee dochters, ontkent dat er in Zurmat meisjesscholen zijn. U zegt zelfs dat die er nooit zijn geweest, al twijfelt u vervolgens en verklaart u dat u het niet weet (CGVS, p.23). De informatie toont nochtans aan dat het district minstens dertien scholen voor meisjes telt, dat deze de afgelopen vier jaar gesloten bleven maar dat de provinciale autoriteiten in 2018 met de Taliban onderhandelden over de heropening van al deze scholen. Het verbaast opnieuw dat u, zogezegd een inwoner van Zurmat, niet weet dat de scholen in het district niet enkel voor jongens bedoeld zijn.

Nog andere zaken wijzen er op dat u niet in Paktia heeft gewoond. U beweert de Afghaanse kalender te kennen maar lijkt die in realiteit nauwelijks te kunnen hanteren. Gevraagd hoe de naam van de maand volgend op assad luidt, telt u en antwoordt u dat dit mizam is (CGVS, p.10). De informatie geeft nochtans dat na assad de maand sumbula komt. Verder merkte de tolk tijdens het gehoor op dat het een Pashtou term die u bezigde, veeleer "aan de andere kant van de grens" wordt gebruikt (CGVS, p.19). Als u evenwel wordt uitgenodigd een verklaring te geven voor deze Pakistaanse invloeden, geeft u een antwoord dat volledig naast de kwestie is en dus geen verduidelijking biedt (CGVS, p.22). Voorts gevraagd hoeveel gronden uw oom aan moeders zijde bezit, blijkt dat u de in Afghanistan gebruikelijke oppervlaktemaat "jerib" niet kent (CGVS, p.18). Dit is opnieuw zeer merkwaardig en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst.

Dat u niet opgroeide in een dorp waar volgens u de meeste mensen landbouwer zijn, blijkt ook uit de vaststelling dat u niets afweet van landbouw. U zegt zelf dat u er niets over weet, wat ook wordt aangetoond als u verkeerdelijk de mening bent toegedaan dat komkommers in de winter worden geoogst (CGVS, p.13) en als u geenszins kan verduidelijken in welke maand uw oom het graan oogstte (CGVS, p.19). U argumenteert opnieuw dat u zelf niet oogstte en dat u er niets over weet, wat geen afdoende uitleg is. Van iemand die in dergelijke rurale omgeving zou hebben gewoond en die zich zou hebben bezig gehouden met zijn kudde dieren, mag worden verwacht dat deze persoon duidelijker informatie heeft over de belangrijkste activiteit en bron van inkomsten van zijn mededorpelingen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Zurmat gelegen in de provincie Paktia. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Zurmat heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie EASO Country of Origin Information Report – Afghanistan Security Situation – Update – mei 2018), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 8 oktober 2018 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit en de landen en plaatsen van eerder verblijf. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of beweerde regio van herkomst in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p.2, 15, 16, 22). U hield evenwel vol altijd in Zurmat te hebben gewoond.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofd geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De neergelegde documenten vermogen bovenstaande argumentatie niet om te buigen. Deze geven louter aan dat het de bedoeling was dat u met de steun van de Franse autoriteiten naar Afghanistan zou terugreizen. Dat u op 31 oktober 2017 ook effectief naar Kabul vloog, wordt hiermee niet eens als aangetoond beschouwd. Wat betreft de internetartikels in verband met de algemene situatie in Paktia, merkt het CGVS op dat dergelijke documenten slechts dienstig zijn in geval van geloofwaardige verklaringen wat betreft uw herkomst, wat niet het geval is gebleken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker vraagt in hoofddor de toekenning van de vluchtelingenstatus “in toepassing van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet”.

Verzoeker stelt dat zijn feitenrelaas en verklaringen tijden het persoonlijk onderhoud geloofwaardig zijn en dat hij zijn medewerking heeft verleend. Vervolgens herhaalt hij de aangevoerde feiten en vrees.

Zijn beperkte geografische kennis, verklaart verzoeker doordat hij nooit de mogelijkheid had om naar school te gaan. De dingen die hij weet zijn loutere toevalligheden. Van iemand die nooit heeft gestudeerd mag niet worden verwacht dat deze andere districten, laat staan de hoofdsteden daarvan, zou kennen.

Verzoekers familie leefde verder van de landbouw en was niet op de hoogte van de lokale politiek. Bijgevolg kreeg verzoeker dergelijke kennis van thuis uit niet mee. Gezien hij nooit kon studeren, was het onmogelijk om kennis van politieke figuren of partijen te hebben.

Verzoeker kon uiteraard wel een aantal namen van talibancommandanten geven omdat zij het dorp volledig in handen hadden. Hij wist dat zij de leiders waren en orders gaven.

Verzoeker gaf bovendien aan dat hij nooit ging stemmen en dat zijn vader ook maar één keer ging stemmen. Hij loog niet wanneer hij aangaf dat de stembussen verwijderd werden omwille van de taliban. Dit bewijst dat verzoeker ervan op de hoogte was van wat zich er afspeelde. Enkel de locatie van de nieuwe stembussen werd foutief weergegeven, hetgeen gelet op zijn scholingsgraad en beperkte geografische kennis niet onoverkomelijk is.

Het is ook hierdoor dat verzoeker geen duidelijke antwoorden kon geven over de meisjesscholen, het gebruik van andere termen en landbouwgebruiken. Verzoeker voegt nog toe dat zijn familie enkel schapen hield zodat hij niet exact kon weten wanneer komkommers en aardappelen werden geoogst.

Verzoeker benadrukt voorts dat zijn verklaringen en vrees overeenstemmen met en in lijn liggen van objectieve informatie.

Daarom vraagt verzoeker om hem de vluchtelingenstatus toe te kennen op grond van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2. Vervolgens stelt verzoeker dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, c) van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

Verzoeker betoogt dat de mate van het willekeurige geweld in zijn regio van herkomst dermate hoog is dat een burger aldaar ingevolge de louter aanwezigheid een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van voormeld wetsartikel.

Gezien verzoeker zijn volledige medewerking heeft verleend, is de motivering volgens hem behept met een substantiële onregelmatigheid en is het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden. Verweerder, gehouden tot samenwerking, diende alle elementen na te gaan doch deed dit niet.

Verzoeker wijst erop dat, in tegenstelling met wat verweerder stelt inzake de regionale verschillen in Afghanistan, UNHCR in augustus 2018 heeft aangegeven dat alle delen van Afghanistan onveilig en

aangetast zijn. Human Rights Watch gaf dit eveneens aan in een rapport. Dit werd door het CGVS niet in rekening gebracht. Ook uit andere informatie en rapporten blijkt dat er in verzoekers land en regio een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) voorhanden is. Verzoeker wijst in deze op informatie van EASO. Volgens hem moet in zijner hoofde worden uitgegaan van een vermoeden van subsidiaire bescherming.

Verzoeker meent bovendien dat er nog bijkomende individuele en persoonlijke elementen zijn die zijn vordering om de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen gronden. Hij merkt op dat hij in Afghanistan als man van 32 jaar risico loopt op gedwongen rekrutering door de taliban. Verder betoogt hij dat hij door zijn verblijf in Europa als verwesterd kan worden beschouwd en ook daardoor dreigt te worden geviséerd of vervolgd door de taliban.

2.3. In ondergeschikte orde, vraagt verzoeker om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.4. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog informatie van EASO, UNHCR en Human Rights Watch bij het verzoekschrift (bijlagen 3-5).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Verzoeker stelt een Afghaan te zijn, afkomstig uit het dorp Rahmankhel in het district Zurmat in de provincie Paktia. Hij zou zijn land en regio van herkomst zijn ontvlucht vanwege problemen met en een gegronde vrees voor vervolging ten aanzien van de taliban.

Van verzoeker mag, als verzoeker om internationale bescherming, in dit kader redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen, wetgeving en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide, duidelijke en gedetailleerde wijze uiteengezet waarom verzoeker, niettegenstaande bij de aanvang van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS uitdrukkelijk werd gewezen op de op hem rustende medewerkingsplicht, blijkens zijn verklaringen en de neergelegde stukken kennelijk heeft verzaakt aan deze plicht tot medewerking, en dit aangezien hij zijn vermeende herkomst van en verblijf, situatie en problemen in het dorp Rahmankhel in het district Zurmat in de provincie Paktia in Afghanistan niet aannemelijk heeft gemaakt.

Daarbij wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht gewezen op de aperte lacunes in verzoeker geografische kennis betreffende de ligging en omgeving van zijn district en zijn provincie. De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Ten eerste dient te worden opgemerkt dat u een zeer beperkte geografische kennis heeft van de regio waar u altijd zou hebben gewoond. Als het CGVS u vraagt welke districten aan Zurmat grenzen, blijkt u dit niet te weten. Anderzijds zegt u wel dat Paktia dertien districten telt en noemt u er een achtstal. Dit maakt een bijzonder ingestudeerde indruk, te meer snel duidelijk wordt dat u geenszins vertrouwd bent met namen van andere districten die vaak dichterbij Zurmat gelegen zijn. U heeft bijvoorbeeld nog nooit gehoord van de districten Kharwar, Dehyak, Matakhan, Sarrawzah en Naka (CGVS, p.14-16), terwijl deze weliswaar niet tot Paktia behoren maar wel aan Zurmat grenzen. Het is niet aannemelijk dat een nu 32-jarige man deze plaatsen niet zou kennen. Ook de districten Urgun en Sharan, eveneens op nabije afstand van Zurmat gelegen, zijn u niet bekend (CGVS, p.14, 15). Azra district situeert u dan weer correct in de provincie Logar, maar merkwaardig genoeg bent u niet op de hoogte van het feit dat Azra vroeger (tot 2005) deel uitmaakte van Paktia (CGVS, p.16). Voorts weet u wel dat de provincies Paktika en Khost aan Paktia grenzen maar heeft u de namen van de hoofdsteden van deze provincies, met name Sharan en Matun, ook nog niet eerder gehoord (CGVS, p.14, 15). Het is niet aannemelijk dat iemand die zolang in Zurmat zou hebben gewoond, blij zou geven van dergelijke bijzonder beperkte kennis van de geografie van deze regio. Dit is een eerste aanwijzing dat u daar niet heeft gewoond.”

Verzoeker tracht de voormelde lacunes in zijn kennis ten onrechte te vergoelijken door te verwijzen naar zijn lage scholingsgraad. Ook van een laaggeschoold persoon mag immers redelijkerwijze worden verwacht dat deze een meer gedegen kennis zou vertonen omtrent de regio waar hij zou zijn geboren en getogen en waar hij decennialang zou hebben gewoond. Dit geldt in hoofdte van verzoeker nog des te meer nu hij aldaar koranonderwijs zou hebben gevolgd, er actief zou zijn geweest als landbouwer en herder en er daarnaast bovendien als handelaar en kleine zelfstandige een winkel in levensmiddelen zou hebben uitgebaat (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.11-12; vragenlijst, nr.3.5.).

Eveneens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Verder kon het CGVS vaststellen dat u ook weinig informatie heeft over een aantal politieke prominente figuren uit Paktia. Zo verbaast het ten zeerste dat u niet weet wie Pacha Khan Zadran is (CGVS, p.20). Nochtans is de man van Paktia afkomstig, gold hij lange tijd als een van de belangrijkste krijgsheren in het zuidoosten van Afghanistan, werd hij gouverneur van Paktia en geraakte hij later ook verkozen in het Afghaanse parlement. Dat een volwassen man die uit de provincie Paktia zou afkomstig zijn nog nooit van deze persoon gehoord heeft, is niet geloofwaardig. De weinig kennis waarvan u wel blijk geeft, lijkt dan weer ingestudeerd. U weet dan wel dat Juma Khan Hamdard gouverneur van Paktia was, maar de namen van voorgangers als Assadullah Wafa en Hakim Taniwal hoorde u schijnbaar nog niet eerder (CGVS, p.20). Dit is opmerkelijk. De bij het administratief dossier gevoegde informatie toont aan dat Hakim Taniwal gouverneur van Paktia was toen hij in 2006 het leven liet bij een spraakmakende zelfmoordaanslag in Gardez. Dat dergelijke feiten u niet bekend zijn, doet opnieuw twijfelen aan uw verklaring als zou u in een district van Paktia hebben gewoond.

Voorts gevraagd naar namen van commandanten die in uw regio actief zouden zijn geweest of nog steeds zijn, zegt u dat uw vader u ooit vertelde over Durkhan en Naeem, al situeert u die namen in de tijd van de Sovjetinvasie, wat bijzonder lang geleden is (CGVS, p.20). Als het CGVS u voorts vraagt of u namen kent van personen uit de regio die invloedrijk zijn of worden gevreesd, antwoordt u eerst naast de kwestie en beweert u vervolgens dat u de vraag niet begrijpt (CGVS, p.22). Elders noemt u dan weer twee namen van personen waarvan u beweert dat het leiders van de Taliban zijn. Echter, gevraagd naar wat meer uitleg bij één van deze mensen, zegt u niet meer dan dat het een commandant van de Taliban betreft, dat hij orders gaf en hun leider was (CGVS, p.20). Dergelijk vaag, weinig doorleefd relaas kan geenszins overtuigen.

Voorts is het opmerkelijk dat u, een Afghaan die als kind zou zijn opgegroeid in een land waar de verschillende partijen van de mujahedin om de macht streden, niet bekend bent met de namen van deze partijen. U zegt geen dergelijke partijen te kennen (CGVS, p.20). Vervolgens geeft u aan dat u wel al gehoord heeft van Hezb-e Islami van Hekmatyar maar zegt u vreemd genoeg opnieuw dat u geen andere groeperingen bij naam kan noemen. De bekende Pashtoense leider Sayyaf situeert u verkeerd bij de partij Hezb-e Islami, terwijl hij aan het hoofd stond van Ittehad, een groepering waar u blijkbaar nog nooit van hoorde, dit terwijl de info aangeeft dat Ittehad en Sayyaf sterk stonden in Paktia (CGVS, p.21). Keer op keer blijkt dat u zeer weinig weet over dergelijke zaken, wat veeleer ongewoon is voor een Afghaanse man die dertig jaar conflict van nabij zou hebben meegemaakt.

Voorts dient te worden opgemerkt dat u niet op de hoogte bent van enkele gebeurtenissen die een inwoner van Paktia niet kunnen zijn ontgaan. Zo blijkt uit de informatie dat de mensen van Rahmankhel ook naar aanleiding van de presidentsverkiezingen van 2014 hun stem konden uitbrengen. Hoewel uit uw relaas dient te worden afgeleid dat u in die periode in het dorp zou hebben gewoond, weet u niet eens dat de bevolking van Rahmankhel in het dorp zelf kon stemmen. U meent dat iedereen naar het provinciaal centrum, dus naar Gardez, moest om daar te stemmen (CGVS, p.22), wat wordt tegengesproken door de bij het dossier gevoegde informatie. Wat meer is, het gedetailleerde artikel in

kwestie toont aan dat het stemkantoor in Rahmankhel op verkiezingsdag onder vuur werd genomen door de Taliban, dat er vervolgens over en weer werd geschoten tussen de Taliban en de Afghaanse autoriteiten maar dat de stembusgang uiteindelijk toch kon doorgaan, zij het in een naburig dorp. Het valt maar moeilijk in te denken dat al deze zaken u zouden zijn ontgaan."

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Gelet op de hoger aangehaalde, door hem geschetste levensloop en beroepsactiviteiten, was het geenszins onredelijk om te verwachten dat hij beter op de hoogte zou zijn omtrent zowel de voormelde lokale prominente figuren, (taliban)commandanten, machtsfactoren en strijdende partijen als de diverse aangehaalde, opvallende en spraakmakende gebeurtenissen. Dit geldt nog des te meer nu dergelijke informatie in een land en regio in conflict uitermate belangrijk is voor de inschatting van de situatie en de eigen veiligheid en nu aangenomen kan worden dat de inwoners van dergelijke regio – dit zeker in een lokale winkel met levensmiddelen – hierover met elkaar en met de uitbater van deze winkel zouden spreken. Dat uit verzoekers verklaringen zou blijken dat hij wel op de hoogte was van de gebeurtenissen tijdens de stembusgang van de verkiezingen, mist in dit kader blijkens de betreffende passage in de notities van het persoonlijk onderhoud voorts kennelijk feitelijke grondslag. Uit zijn verklaringen blijkt duidelijk dat hij hieromtrent geheel niet op de hoogte was (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.21-22).

Voorts wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

"Verder is het opmerkelijk dat u, een vader van twee dochters, ontkent dat er in Zurmat meisjesscholen zijn. U zegt zelfs dat die er nooit zijn geweest, al twijfelt u vervolgens en verklaart u dat u het niet weet (CGVS, p.23). De informatie toont nochtans aan dat het district minstens dertien scholen voor meisjes telt, dat deze de afgelopen vier jaar gesloten bleven maar dat de provinciale autoriteiten in 2018 met de Taliban onderhandelden over de heropening van al deze scholen. Het verbaast opnieuw dat u, zogezegd een inwoner van Zurmat, niet weet dat de scholen in het district niet enkel voor jongens bedoeld zijn."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Gezien hij zelf vader van twee dochters verklaarde te zijn, was het geenszins onredelijk om te verwachten dat hij beter op de hoogte zou zijn van de meisjesscholen in zijn district. Bovendien kan in deze andermaal worden gewezen op het gegeven dat hij zijn hele leven in voormeld district zou hebben gewoond en op het feit dat hij aldaar opereerde als herder doch vooral als handelaar, kleine zelfstandige en uitbater van een winkel in levensmiddelen.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

"Nog andere zaken wijzen er op dat u niet in Paktia heeft gewoond. U beweert de Afghaanse kalender te kennen maar lijkt die in realiteit nauwelijks te kunnen hanteren. Gevraagd hoe de naam van de maand volgend op assad luidt, telt u en antwoordt u dat dit mizam is (CGVS, p.10). De informatie geeft nochtans dat na assad de maand sumbula komt. Verder merkte de tolk tijdens het gehoor op dat het een Pashtou term die u bezigde, veeleer "aan de andere kant van de grens" wordt gebruikt (CGVS, p.19). Als u evenwel wordt uitgenodigd een verklaring te geven voor deze Pakistaanse invloeden, geeft u een antwoord dat volledig naast de kwestie is en dus geen verduidelijking biedt (CGVS, p.22). Voorts gevraagd hoeveel gronden uw oom aan moeders zijde bezit, blijkt dat u de in Afghanistan gebruikelijke oppervlaktemaat "jerib" niet kent (CGVS, p.18). Dit is opnieuw zeer merkwaardig en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst."

Andermaal slaagt verzoeker er niet in om deze motieven te ontcrachten. Van een 32-jarige man, die is geboren en getogen in het district Zurmat in de provincie Paktia in Afghanistan, die aldaar koranonderwijs heeft genoten en die er nadien actief is geweest als landbouwer, herder en handelaar, kleine zelfstandige en uitbater van een winkel in levensmiddelen, is het geenszins onredelijk om te verwachten dat deze vertrouwd zou zijn met de in Afghanistan gangbare kalender en oppervlaktemaat. Verder laat verzoeker de terechte vaststellingen omtrent de Pakistaanse invloeden in zijn verklaringen en zijn gebrek aan uitleg dienaangaande onverlet.

Tot slot wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

"Dat u niet opgroeide in een dorp waar volgens u de meeste mensen landbouwer zijn, blijkt ook uit de vaststelling dat u niets afweet van landbouw. U zegt zelf dat u er niets over weet, wat ook wordt aangetoond als u verkeerdelijk de mening bent toegedaan dat komkommers in de winter worden geoogst (CGVS, p.13) en als u geenszins kan verduidelijken in welke maand uw oom het graan oogstte (CGVS, p.19). U argumenteert opnieuw dat u zelf niet oogstte en dat u er niets over weet, wat geen afdoende uitleg is. Van iemand die in dergelijke rurale omgeving zou hebben gewoond en die zich zou hebben bezig gehouden met zijn kudde dieren, mag worden verwacht dat deze persoon duidelijker informatie heeft over de belangrijkste activiteit en bron van inkomsten van zijn mededorpingen."

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Gezien hij beweerde afkomstig te zijn uit een dorp waar de meeste mensen landbouwer zijn, gezien hijzelf en zijn familieleden actief zouden zijn geweest als landbouwer/herder, schapen hielden en voor het voeden van deze schapen bijgevolg eveneens afhankelijk waren van de lokale teelt van gewassen en gezien hij eveneens een winkel in levensmiddelen zou hebben uitgebaat zodat aangenomen kan worden dat hij ook via deze weg op de hoogte zou zijn van de teelt van gewassen in zijn regio, mocht van verzoeker weldegelijk worden verwacht dat hij de nodige kennis zou vertonen omtrent de landbouwproducten, hun teelt en hun oogsttijd in zijn district.

Uit het voorgaande blijkt genoegzaam dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst van en verblijf, situatie en problemen in het dorp Rahmankhel in het district Zurmat in de provincie Paktia in Afghanistan.

Bovendien blijkt dat verzoeker, zelfs nadat hij met deze vaststelling reeds meermaals werd geconfronteerd bij het CGVS en nadat hem aldus herhaald de kans werd geboden om alsnog de waarheid te vertellen, bleef persisteren in het afleggen van leugenachtige verklaringen en dat hij ten onrechte erin bleef volharden afkomstig te zijn van voormeld(e) dorp en regio. In dit kader wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of beweerde regio van herkomst in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p.2, 15, 16, 22). U hield evenwel vol altijd in Zurmat te hebben gewoond.”

Ook heden blijft verzoeker volharden in zijn eerder voorgehouden, nochtans kennelijk ongeloofwaardige verklaringen inzake zijn herkomst, situatie en problemen.

Verzoeker verzaakt aldus op ernstige wijze aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals hoger omschreven en zoals aangegeven in de bestreden beslissing. Verzoeker weigert gelet op de voormelde vaststellingen moedwillig klaarheid te scheppen over en maakt het onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op zijn werkelijke herkomst, situatie en problemen.

Bijgevolg maakt hij het door zijn eigen toedoen onmogelijk om zijn werkelijke nood aan bescherming in te schatten, is zijn verwijzing naar de situatie – onder meer de algemene (veiligheids-)situatie en de situatie voor mannen van 32jaar en voor personen die enige tijd in Europa hebben verbleven – in zijn zelfverklaarde land en regio van herkomst verder niet dienstig en kan hij hiermee geenszins volstaan om in zijner hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

De door verzoeker neerlegde documenten en stukken, opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet dienstig worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.2. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.3. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt te dezen nogmaals dat verzoeker moedwillig leugenachtige verklaringen aflegt over en weigert een zicht te bieden op zijn werkelijke herkomst, situatie en problemen. Het is nochtans de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de werkelijke herkomst en achtergrond van verzoeker voor zijn komst naar België, over verzoekers reële problemen en situatie en over de vraag of verzoeker al dan niet afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat zulk risico in zijn hoofde niet voorhanden is.

3.4. De Raad ziet gelet op de hoger gedane vaststellingen geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT